

ΤΟ ΚΑΤΑΝΤΗΜΑ

Ἔγινε λοιπὸν καὶ αὐτό!

Ἡ ἀνθρωπότης δὲν ἔμπορεῖ νὰ παραπονεθῆ! Ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Σεπτεμβρίου ἔχει πλέον ἐμπρὸς τῆς εἰς ὅλην του τὴν ἔκτασιν τὸ κατάντημα εἰς τὸν ὁποῖον τόσον καιρὸν τώρα τὴν ὠδηγοῦσεν ἡ ἄρνησις τῆς πίστεως, ἡ ἀποστασία. Ὁ δεῦτερος παγκόσμιος πόλεμος, ὁ γνήσιος αὐτὸς καρπὸς τοῦ περιφήμου μοντερνισμοῦ τοῦ ἀνεκδιηγῆτου εἰκοστοῦ αἰῶνος, εἶναι τώρα πραγματικότης. Πραγματικότης ἀνταξία, ὄντως, ἐκείνου πού τὴν ἐδημιούργησε: Τοῦ «ὀρθολογισμοῦ»!

Χρόνια καὶ αἰῶνας τώρα, ἡ ἄρνησις ἐπανελάμβανεν ὅτι οἱ πόλεμοι ὀφείλονται εἰς τὴν ὑποστήριξιν πού τοὺς παρέχει ἡ χριστιανικὴ θρησκεία. Μὲ ἐπιμέλειαν ἐξαιρετικὴν ἐμάζεψαν οἱ ἄνθρωποι τῆς, ψάχνοντας ἀνὰ τοὺς αἰῶνας καὶ τὰς χιλιετίαις, ὅ,τι ἐλέχθη ἀπὸ χριστιανικὸν ἢ δῆθεν χριστιανικὸν στόμα, διὰ νὰ δικαιολογηθῆ ἕνας πόλεμος. Ὅ,τι ἐλέχθη ὡς αἴτησις τῆς θείας βοηθείας διὰ τὴν ἀπόκρουσιν βαρβάρων, σχεδὸν ἀνθρωποφάγων, ἐπιδρομέων. Ὅ,τι ἐψάλη ὡς ὕμνος ἐκείνων πού ἐσώθησαν ἀπὸ τὰ δεσμὰ καὶ τὴν ἀτίμωσιν καὶ τὴν κατακρεοῦργησιν. Ὅ,τι ἐλέχθη, ἀκόμη, διὰ νὰ ὑπενθυμισθῆ ὅτι ὑπάρχουν ἀδελφοὶ πού εἶναι σκλάβοι, διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν ὁποίων πρέπει, ἐν ἀνάγκῃ, νὰ θυσιάσωμεν τὴν ζωὴν μας. Καὶ ὅ,τι ἐλέχθη καὶ ἀδίκως, ἐπὶ τέλους, ἀπὸ ἀνθρώπους πού ἐπεκαλοῦντο τὴν πίστιν, διὰ νὰ δικαιολογήσουν δῆθεν τὴν ἀδικίαν των. Καὶ τὰ ἐπῆραν ὅλα αὐτὰ οἱ ἄρνηταί, τὰ ἀνακάτεψαν, καὶ τὰ ἐπεδείκνυσον ἐν θριάμβῳ...

– Βλέπετε; Νὰ ἡ ἀφορμὴ τῶν πολέμων! Νὰ γιατί ἡ ἀνθρωπότης ἔχει πολέμους! Βγάλτε τα ὅμως αὐτὰ ἀπὸ τὴν μέση καὶ θὰ δῆτε. Πετᾶτε μακρὰ τὴν πίστιν καὶ ὅ,τι σχετίζεται μὲ τὴν πίστιν, καὶ θὰ δῆτε ἀμέσως τὰ ἀποτελέσματα! Ἐλᾶτε μαζί μας! Μὲ τὸν ἰδικὸν μας ὀρθολογιστικὸν πολιτισμὸν, πού εἶναι χειραφετημένος ἀπὸ τὴν πίστιν, οἱ πόλεμοι θὰ καταργηθοῦν. Στρατοὶ δὲν θὰ ὑπάρχουν πλέον, τὰ ὅπλα θὰ πωληθοῦν γιὰ παληοσίδερα, διαρκῆς εἰρήνη θὰ βασιλεύῃ πέρα- πέρα!

Καὶ ἡ ἄρνησις εὔρισκεν ὀπαδούς. Καὶ τὰ βιβλία τῆς ἀπιστίας ἐκυκλοφοροῦσαν κατὰ ἑκατομμύρια. Καὶ οἱ διάφοροι κήρυκες τῆς ἀρνήσεως ἔβλεπαν τὸν θρίαμβον καὶ ἐβεβαίωσαν ὅτι τὰ ὄνειρα γίνονται πραγματικότης. Ἐτελείωσεν ἡ μιὰ ἐποχὴ, ἤρχισεν ἡ νέα, μᾶς ἔλεγαν, ἡ νέα, ὅπου πλέον ὀριστικῶς κατηργήθησαν οἱ πόλεμοι. Ἡ κατάργησις ἐπῆλθε τό... 1905! Ὁ Ρωσοῖαπωνικὸς πόλεμος [σελ. 322] ἦτο ὁ τελευταῖος πόλεμος διὰ τὴν πολιτισμένην ἀνθρωπότητα. Μὲ τὸν Ρωσοῖαπωνικὸν πόλεμον ἐτελείωσαμεν πλέον, καὶ ἀρχίζει ἡ ἐποχὴ τῶν νέων

ιδεῶν καὶ τῆς παγκοσμίου εἰρήνης – διεβεβαίωνε τὴν ἀνθρωπότητα ὁ Τολστόϊ, καὶ μαζί μὲ τὸν Τολστόϊ ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ ἀρνηταὶ ποὺ δὲν εἶχαν κἄν τὸ ἠθικὸν ἀνάστημά του!

Ἐν τῷ μεταξύ ἡ Ἄρνησις κατέκτα Πανεπιστήμια, κατέκτα ἐφημερίδας, κατέκτα κυβερνήσεις, παρεμέριζε τὴν Πίστιν παντοῦ, ἀλλὰ ἡ ἐκποίησης τῶν ὄπλων καὶ τῶν κανονιῶν ὡς παλαιοσιδηρικῶν, αὐτὴ ἀνεβάλλετο. Καὶ αἱ «θετικάι» ἐπιστήμαι, ποὺ θὰ ἔδιδαν εἰς τὸν κόσμον τὸν ὑλισμὸν καὶ μὲ αὐτὸν τὴν πρόοδον καὶ τὴν παγκόσμιον καὶ διαρκῆ εἰρήνην, νυχθημερὸν εἰργάζοντο, διὰ νὰ κατασκευάζουν νέα ὄπλα. Ἀλλὰ τὰ βιβλία ποὺ ἔλεγαν ὅτι ἐτελειώσαμεν μὲ τοὺς πολέμους καὶ ὅτι ὁ Ρωσοϊαπωνικὸς εἶναι ὁ τελευταῖος, τὰ βιβλία αὐτὰ ἐξηκολούθουν νὰ κυκλοφοροῦν, καὶ ἀλλοίμονον εἰς ἐκεῖνον ποὺ τὰ ἠγνόει!

Καὶ ἦλθε τὸ 1914. Καὶ ἔγινε ὁ τρομερώτερος πόλεμος ποὺ ἐγνώριζεν ὡς τότε ἡ ἀνθρωπότης. Καὶ αἱ νέαι ιδέαι; Καὶ ὁ εἰκοστὸς αἰὼν; Καὶ τὸ 1905;

– Ἄ, μὴν ἐκπλήττεσθε, ἐφώναζεν ἡ Ἄρνησις. Βλέπετε, δὲν εἶχαν ἀκόμη διαδοθῆ αἱ ιδέαι μας. Ἀκόμη ἡ «τυφλὴ» πίστις ἔκαμνε τὸ ἔργον τῆς ὡς ὄπιον τῶν λαῶν. Δὲν βλέπετε; Βασιλεῖς καὶ αὐτοκράτορες εὐρῆκαν τὴν θρησκείαν, ὡς ὄργανον, διὰ νὰ κάμνουν τὸν πόλεμον αὐτόν. Τώρα ὁμως, ὦ, τώρα ἐτελείωσαν ὅλα. Τώρα ὀριστικῶς πλέον θὰ ξεκαθαρίσωμε τὴν κατάστασιν!

Εἴκοσι ἕνα χρόνια ἐμεσολάβησαν ἀπὸ τὸ 1918. Καὶ ἡ δημοσία ζωὴ τῶν ἐθνῶν ἐρρυθμίσθη ἀπὸ τὰς «νέας ιδέας», ποὺ ἐλειτούργησαν εἰς πρωτοφανῆ διὰ τὴν ἀνθρωπότητα ἔκτασιν. Καὶ τὸ ἀποτέλεσμα ἦλθεν. Ἢμπορεῖ ἡ ἄρνησις νὰ τὸ καμαρώνη! Δὲν θὰ τῆς διαμφισβητήσῃ κανεὶς τὴν πατρότητα τοῦ κατορθώματος. Δὲν θὰ ἰσχυρισθῆ βέβαια κανεὶς ὅτι ὁ πόλεμος αὐτὸς ὀφείλεται εἰς... θρησκοληψίαν. Ὁ νέος πόλεμος εἶναι ἐντελῶς, ἐξ ὀλοκλήρου, ἔργον τῶν «νέων ιδεῶν», ποὺ δὲν ἄφιναν τὴν παραμικρὰν θέσιν διὰ τὸ Εὐαγγέλιον. Εἶναι ἡ μοιραία συνέπεια τῆς Ἀρνήσεως, τῆς Ἀποστασίας, τῆς τυφλῆς πίστεως εἰς τὰ κηρύγματα ἐκείνων ποὺ ἠθέλησαν νὰ ἀπομακρύνουν ἀπὸ τὴν ἀνθρωπότητα τὴν φωτισμένην θεϊὰν πίστιν !

Καὶ ὁμως, μὲ ὅλα αὐτά, ἡ ἀνθρωπότης θὰ ἔπρεπε, ἴσως, νὰ αἰσθάνεται ἀπὸ μιᾶς ἀπόψεως εὐγνωμοσύνην πρὸς τὸ κατάντημα αὐτό. Ὅσον δήποτε καὶ ἂν εἶναι ἀκριβὸν, εἶναι πάντως ἕνα μάθημα, τὸ ὁποῖον ἠμπορεῖ νὰ φανῆ εἰς τὸ τέλος εὐεργετικὸν διὰ τὴν ἀνθρωπότητα.

Εὐεργετικόν! Μάλιστα, εὐεργετικόν! Διότι, ὅσον καὶ ἂν εἶναι ἀκριβὸν τὸ μάθημα αὐτό, θὰ εἶναι πάντως σωτήριον, ἐὰν αὐτὸ κατορθώσῃ νὰ φέρῃ εἰς τὴν ἀνθρωπότητα τὴν πνευματικὴν ἀφύπνισιν, τὴν ὁποῖαν δὲν τῆς ἔφεραν μέχρι τοῦδε αἱ τόσαι ἄλλαι καταστρεπτικάι, καταστρεπτικώτεραι καὶ ἀπὸ τὸν πόλεμον, συνέπειαι τῆς Ἀποστασίας.

Δισεκατομμύρια πολλὰ θὰ δαπανηθοῦν εἰς τὸν πόλεμον αὐτόν. Ἀλλὰ ποῖος θὰ εὕρῃ τὸν ἀστρονομικὸν ἀριθμὸν ποὺ χρειάζεται, διὰ νὰ ὑπολογισθοῦν ὅσα ἐξηνεμίσθησαν, διὰ νὰ συμμορφωθῆ ἡ ἀνθρωπότης πρὸς τὸ κήρυγμα τοῦ μοντερνισμοῦ καὶ νὰ σπαταληθοῦν, νὰ χαθοῦν, καὶ διὰ τὴν ἰδιωτικὴν καὶ διὰ τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν, περιουσίαι τεράστιαι εἰς σπατάλας καὶ ἐπιδείξεις καὶ λοῦσα

καὶ διασκεδάσεις καὶ ἀσωτείας; Ἀπὸ ὅ,τι ἔχει ἕως τώρα διαπιστωθῆ συνάγεται ὅτι, πάντως, πολλοὶ εὐρωπαϊκοὶ πόλεμοι πρέπει νὰ μαζευθοῦν, διὰ νὰ φθάσουν τὰς δαπάνας ποὺ ἐκόστισεν εἰς τὴν ἀνθρωπότητα ὁ πόλεμος τοῦ **[σελ. 323]** μοντερνισμοῦ κατὰ τῆς ἠθικῆς καὶ τῆς σωφροσύνης καὶ τῆς συνέσεως!

Θρῆνοι καὶ κοπετοὶ θὰ ἀκουσθοῦν βεβαίως, καὶ ἡ δυστυχία θὰ ἀπλωθῆ εἰς λαοὺς ὀλοκλήρους. Ἄλλὰ μόνον ὁ πόλεμος τῆς ἀρνήσεως κατὰ τοῦ ἱεροῦ θεσμοῦ τῆς οἰκογενείας ἔχετε ὑπολογίσει πόσα ἑκατομμύρια ὑπάρξεων κάμνει δυστυχεῖς καὶ πόσοι στεναγμοὶ ἐκπέμπονται, καὶ μάλιστα ὑποχρεωμένοι νὰ μὴ ξεσποῦν δημοσίᾳ, ἀπὸ ἀνδρας, ἀπὸ γυναῖκας, ἀπὸ παιδιά, ἀλλόφρονας ἀπὸ τὸν ψυχικὸν πόνον ποὺ ἔφευρεν ὁ κλονισμὸς τῆς οἰκογενείας εἰς τὴν μοντέρναν ἀνθρωπότητα, ἀπὸ τὴν ἐγκατάλειψιν καὶ τὴν πεῖναν καὶ τὴν ἐξαθλίωσιν;

Καὶ οἱ τραυματαῖαι, οἱ νεκροὶ τοῦ πολέμου; ὦ, θὰ εἶναι μεγάλη, πολὺ μεγάλη εἰς ἀριθμὸν ἡ στρατιὰ τῶν θυμάτων τοῦ πολέμου. Ἄλλὰ μόνη ἡ θεωρία τοῦ Φρόυντ καὶ ἡ τόσον ἀσυνείδητος βιομηχανικὴ τῆς ἐκμετάλλευσίς... ἂν τὰ θύματα ὅλης αὐτῆς τῆς σχετικῆς προπαγάνδας, ἂν ὅλοι ὅσοι ἔχασαν τὴν ὑγείαν των, τὴν νεότητά των μὲ τὰς δυνατότητας νὰ κάμουν κᾶτι διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ μέλλοντός των, τὴν ζωὴν των ἀκόμη μὲ τὰς ἀμέσους ἢ ἐμμέσους αὐτοκτονίας, ἂν ὅλοι αὐτοὶ εἶχαν τὸ θάρρος καὶ τὴν δύναμιν νὰ μαζευθοῦν καὶ νὰ ἀντιπαραταχθοῦν εἰς τὴν στρατιὰν τῶν θυμάτων ποὺ θὰ δημιουργήσῃ ὁ πόλεμος... τότε τὰ θύματα τοῦ πολέμου θὰ ἐτρέποντο εἰς φυγὴν, ἐμπρὸς εἰς τὴν ἀριθμητικὴν ὑπεροχὴν τῆς ἄλλης στρατιᾶς!

Ἦμπορεῖ, λοιπόν, νὰ φέρῃ καὶ κᾶτι καλὸν τὸ τελευταῖον κατάντημα τῆς ἀποστασίας, ὁ πόλεμος ποὺ ἤρχισε πρὸ διμήνου. Ἦμπορεῖ νὰ φέρῃ εἰς τὴν ἀνθρωπότητα τὴν ἀφύπνισιν, τὴν συναίσθησιν, τὴν ἐπιστροφὴν. Καί, ἂν αὐτὸ γίνῃ! Ἦν ἡ φρίκη τοῦ πολέμου κάμῃ τὴν ἀνθρωπότητα νὰ συνεισθῆ, τώρα τοῦλάχιστον, καὶ νὰ ζητήσῃ νὰ γυρίσῃ εἰς τὸν ἴσιον δρόμον... ὦ! Δὲν εἶναι ποτὲ πολὺ ἀργά!